

«Lebo každý,
kto sa povyšuje,
bude ponížený,
a kto sa ponížuje,
bude povýšený»

(Lk 14,11)

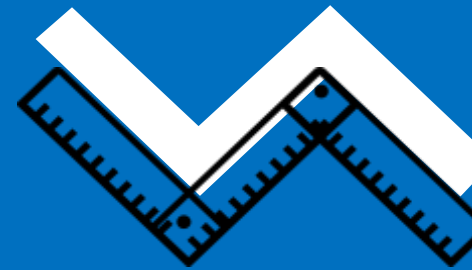
Prvým Ježišovým pozvaním sa teda zdá pozvanie **zostúpiť z „piedestálu“ nášho ja**, aby stredobodom nášho záujmu nebol náš egoizmus, ale samotný Boh. Čestné miesto v našom živote by malo rozhodne patriť jemu!

On môže zaujímať

čestné miesto

v našom živote!

Dôležité je vytvárať mu priestor, prehľbovať náš vzťah s ním, učiť sa od neho evanjeliovému štýlu poníženosti.

Slobodne si zvoliť posledné miesto totiž znamená zvoliť si miesto, ktoré si vybral aj Boh v Ježišovi. On, aj keď je Pán, **rozhodol sa podieľať** na ľudskom osude, aby všetkým zvestoval Otcovu lásku.

Sila

ospravedlniť sa!

Keďže som bola týždeň predtým chorá a zostala som doma, **na chvíľu som sa otočila**, aby som sa jedného z týchto spolužiakov niečo opýtala.

Vtedy ma učiteľka uvidela a požiadala ma, aby som jej dala svoj pracovný zošit, a potom ma poslala von z triedy s tvrdením, že **nedokáže znieť moje správanie.**

Raz v škole na hodine ekonómie a práva sa niektorí moji spolužiaci – namiesto toho, aby počúvali učiteľku – začali hrať.

Snažila som sa jej vysvetliť, prečo som sa otočila, ale nechcela ma vypočuť.

Zavolala môjho otca. Obzvlášť ma to zarmútilo a **tiež som sa hanbila**. Rozprávala s ním pred celou triedou a hovorila mu, že som neúctivá a že som sa na hodine hrala namiesto toho, aby som počúvala.

Bolo to pre mňa ťažké, ale snažila som sa prijať túto nespravodlivosť.

Nasledujúci deň nás všetkých zavolali do školy, aby sme prediskutovali, čo sa stalo. Chcela som sa brániť, ale vedela som, že učiteľka nebude akceptovať moje ospravedlnenie a že bude mať stále pravdu ona. Tak som sa ospravedlnila.

Aj keď to nebolo ľahké, pretože obvinenie nebolo spravodlivé, rozhodla som sa jej odpustiť. Vnútri som vzápätí pocítila zvláštny pokoj.